

[Ninn-Hansen.]

ninger; det er jo overflødig at sige meget efter den tilslutning, der er givet.

Det er rigtigt som anført af det ærede medlem hr. Egon Jensen, at vi har fundet det rimeligt, at de fordele, der er opnået for nogle funktionærer, der er knyttet til organisationer, bliver fastlagt i loven. Det var jo også vort partis mening, da man i 1937 tog initiativet til funktionærloven, at nu skulle funktionærernes beskyttelse sikres helt igennem denne lovgivning. Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Egon Jensen siger, at der dengang var nogen skepsis heroverfor; men nu kan vel alle se det rigtige i, at vi har fået en lov, der sikrer funktionærerne. Derfor synes vi også, at det hele skal stå i loven, og at de fordele, der er opnået på arbejdsmarkedet, ved lov skal sikres alle funktionærer.

Hvad angår det afsnit af vort lovforslag, som vedrører forhandlingsretten og organisationsretten, kan jeg henvise til de bemærkninger, det ærede medlem hr. Henry Christensen gjorde om grundlaget for vort forslag om sikring af forhandlingsretten. Det skal selvfølgelig også være genstand for overvejelse, og i mit parti lægger vi ganske naturligt megen vægt på at høre, hvad arbejdslederne og arbejdsledernes organisation har at sige om dette forslag. Vi håber, at man nu kan få løst denne sag, der har været til diskussion igennem flere år, så man muliggør en organisationsdannelse på langs.

Det ærede medlem hr. Egon Jensen havde nogle indvendinger imod forslaget om et nyt stk. 5 i lovens § 10 — forslaget om at sikre, at den gruppe af funktionærer på en arbejdsplads, der har flest tilhængere, også får forhandlingsretten og dermed organisationsretten. Jeg forstod egentlig ikke det ærede medlems modstand imod dette. Vi har jo for nylig drøftet denne sag i forbindelse med funktionæransættelse hos det offentlige — det drejede sig om delingen inden for forsvarets personel — og det svar, den højtærede justitsminister dengang på forsvarsministerens vegne gav det ærede medlem hr. Haunstrup Clemmensen, svarer ganske til det, vi nu har foreslået lovgivningsmæssigt, for i det nævnte svar gjorde den højtærede justitsminister netop rede for, at man ville skifte over, når der kom

flertal for en anden gruppe. Jeg kan i øvrigt henlede opmærksomheden på, hvad den højtærede finansminister svarede under forespørgselsdebatten den 26. februar i år; Folketingstidende sp. 3007. Her henviser den højtærede finansminister til forholdene på det private arbejdsmarked og nævner i forbindelse med sagen inden for forsvaret, at man har løst spørgsmålet på den måde, man inden for det private arbejdsmarked har fundet naturligt. Derfor forstår jeg ikke, at der kan være indvendinger mod dette punkt.

Det ærede medlem hr. Egon Jensens bemærkning om HK skal jeg slet ikke komme ind på. Denne sag vedrører jo ikke HK. Den drejer sig om spørgsmålet om aftalefrihed og sikringen af, at hver enkelt funktionær gennem sit medlemskab af en organisation får mulighed for at bestemme, hvem der skal have forhandlings- og organisationsretten, idet der tages hensyn til flertallet af funktionærer. Det, vi er imod — så ved jeg ikke, om HK opfatter det, som om det er dem, vi er imod — er, at der skal være monopol for nogle organisationer. Jeg har nok set, at der både fra arbejdsgiverforenings- og fra fagforeningsside er fremsat synspunkter mod vore. Det er muligt, at man befinder sig bedst ved de nuværende tilstande inden for organisationerne med monopol for nogle af dem; men det er altså noget, vi ikke synes om. Vi vil ad lovgivningens vej søge at sikre, at ingen får monopol på dette område, vi vil sikre organisationsfriheden.

Helge Larsen: Det er nu godt 10 år siden, funktionærloven sidst var til revision, og det er da klart, at efter en periode på 10 år, hvor der er sket en så stor udvikling i samfundet, i produktionsforholdene, vil der også være forhold i funktionærloven, som det er rimeligt at tage op til overvejelse og eventuelt revision.

Hvis man kort ville prøve at sammenfatte, hvad det særlig drejer sig om, er det problemerne vedrørende urimelige eller usaglige afskedigelser, problemer, som vel i ganske særlig grad er aktuelle for funktionærer i lidt højere aldersklasser, 40-50 års alderen måske, vedrørende organisationsretten — et spørgsmål, som i og for sig falder uden for denne lov — og vedrørende beskatning af funktionærers pensioner.